

Χαίρε, Δόξα περουνή,
Δόξα Νοεμβριανή,
πού 'μς πέταξες ψηλιά.

Κι' έξασπάρωσαν Σωτήρες,
κι' έθριάμβευσες κι' έπηρες
άπαιυτόκαστρα πολλά.

'Ανοίξωμεν τὰ στόματα
και ψάλωμεν καμώματα
τουσούτων 'Ηρωκλέων.

'Αλλά μὴ λημονήσωμεν
και ράβδους ν' ανυμνήσωμεν
τῶν τότε Βασιλέων.

Και νῦν λαμπαδοχούμενοι
κι' εἰς ταύτας έποχούμενοι,
μὲ μούτσουνα χαρμόσυνα
τελέσωμεν μνημόσυνα
τῆς νίκης μας τῆς τότε,
νὰ σκάσουν οἱ προδότες.

Προσφωνήσεις και πάλι τοῦ Φασουλῆ μεγάλης.

Φ.— Χαίρε, Δόξα περουνή,
Δόξα Νοεμβριανή,
γέννημα τοῦ Νοεμβρίου,
τοῦ λαμπροῦ, τοῦ σωτηρίου.

Και 'στό χρόνιασμα, κυρία,
ξαναπέρασ' άρ' έκει,
πού θριάμβων Ιστορία
ελαμπρύνθη κλασική.

Σὲ παλῶ προσκυνήτριά
και σὲ βράχους ιερῶς
εἶδα κάταστρα λιθάρι
και κατάμαυρους σταυρούς.

'Ηρωκλήδων μῆνης τόση
χερὶ σήκωσε φονιά,
κι' έτρεξε νὰ θανατώση
τῶν Φαβιέρων τὴν γενεά.

Τότ' ἐπήδησες 'στὴ μέση,
κι' άρχισες νὰ τραγουδήσ
μὲ καλὰ και μὲ φέσι
ἀετοῦς κι' ἀετιδεῖς.

Κι' αν ἀπὸ τοὺς ξένους φίλους
ἀκουσες πολλὰ μερσί,
εἰδείξες και σ' ὀμοφίλους
μὴν ἀγάπη περισσή.

Καννιβάλων εὐαχία,
κορακιῶν κρογῆμοί, καὶ κρό,
φυλακαῖς και Φρουραρχεία,
πού τὰ λέγαγε μικρά.

Κι' ἔγιν' ἕνα πατριντί,
πού τὸν μέγαν οὐρανὸν
συνεκλότισε βροντὴ
ὄχλων Βουλγαρομανῶν.

Μὰ τί τροπία κι' ἔκεινα!...
λέρ μπαλέρ, ματὰ μπποῦμ και μόρτο,
κι' ἔδιναν' στὰ Βερολίνα
οἱ Σωτήρες μας ρεπέρτο.

Μὲ τὰ δρό σου τὰ ξεράδια
έστεφάνωνες και σὺ
τὴν κανικάλια τῶν τὴν ἄδεια,
πούχε μούχλια, περισσή.

Σὺ και γέννημα και θρέμμα
κάποιας ἄλλης Ρωμηροσύνης
δρώσης ἔξω κάθε νόμου.

Σ' ἔγαλούχησε κι' ἡ κρέμα
εὐγένους Δικαιοσύνης
και καθ' ὅλα παναμώμου.

Και 'στό χρόνιασμα μονάχος
πέρασ' ἀπὸ τῆς μεριάς,
πού χορὸς Ανταντομόχος
τραγουδοῦσε κλεφτουριάς.

Κι' ἀπὸ τάνθη, πούχαν μείνει,
ἄνθος ἔκοψα λεικό,
κι' ὅπως τὴν Δικαιοσύνη
ἄσπρο και παρθενικά.

Χαίρε, Δόξα τοῦ Νοέμβρη, πού τῆς ἄλλαις μας περνεῖ,
ψάλε τὴν ἐπέτειόν σου και σ' τῆς δάφναις σου κοιμῶ,
κι' αν' μποροῦσες ἔως τώρα σὰν και πρὶν νὰ κυβερνεῖς,
ἔτσι θ' ἄλλαξα τοὺς στίχους τοὺς γνωστοὺς τοῦ Σολω-
[μῶν]

"Όταν στρέψης ἔδω πέρα
'στῶν Σωτήρων τὴν μητέρα,
δὲν θὰ δῆς παρὰ τὸν τάφο
κάθε Δόξης ἀνοικτό...
εἰμ' ἔμπρός του και σοῦ γράφο
τοῦ Νοέμβρη δεκοκτά.